

Hallituksen esitys Eduskunnalle Luxemburgin kanssa tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Luxemburgin kanssa tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi maaliskuussa 1982 tehdyn sopimuksen.

Sopimus pääasiallisesti rakentuu Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) laatimalle mallisopimukselle. Sopimus sisältää määräyksiä, joilla sopimusvaltiolle myönnetään oikeus verottaa eri tuloja ja varallisuuslajeja, kun taas toisen sopimusvaltion on vastaavasti luovuttava käyttämästä omaan verolainsäädäntöön perustuvaa verottamisoikeuttaan tai muulla tavoin myönnettävä huojoennusta verosta, jotta kansainvälinen kaksinkertainen verotus vältetään. Lisäksi sopimuksessa on muun muassa syrjäntäkieltoa ja verotustietojen vaihtoa kos-

kevia määräyksiä. Sopimukseen liittyy pöytäkirja, joka on sopimuksen olennainen osa.

Sopimus tulee voimaan 30 päivänä siitä päivästä, jona sopimusvaltioiden hallitukset ovat ilmoittaneet toisilleen täyttäneensä valtiosäännössään sopimuksen voimaantulolle asetetut edellytykset. Voimaantulon jälkeen sopimuksen määräyksiä sovelletaan lähdeveron osalta tuloon, joka saadaan (tai on saatu) 1 päivänä tammikuuta 1980 tai sen jälkeen, sekä muiden tuloverojen ja varallisuusveron osalta veroihin, jotka määrätään (tai on määrätty) 1 päivänä tammikuuta 1980 tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

Esitykseen sisältyy lakiehdotus sopimuksen eräiden lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja asian valmistelu

1.1. Nykyinen tilanne

Suomen ja Luxemburgin välillä ei ole tällä hetkellä voimassa tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtyä sopimusta (verosopimus). Tällainen sopimus on kuitenkin omiaan helpottamaan investointien tekemistä sopimusvaltiosta toiseen sopimusvaltioon ja muutoinkin vahvistamaan so-

pimusvaltioiden välisiä taloudellisia suhteita. Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö (OECD), jonka jäseniä ovat sekä Suomi että Luxemburg, on vuonna 1977 myös suosittanut jäsenmailleen, että ne pyrkisivät tekemään keskenään sopimukset tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi noudattaen sitä mallisopimusta, joka liittyy edellä tarkoitettuun suositukseen. Näistä syistä on sopimuksen tekeminen Luxemburgin kanssa ollut tarkoituksenmukaista.

1.2. Asian valmistelu

Sopimusta koskevat neuvottelut aloitettiin Luxemburgissa marraskuussa 1979. Neuvotte-
luja jatkettiin ja ne päättyivät Helsingissä tou-
kokuussa 1980, jolloin parafoitiin englannin
kielellä laadittu sopimusluonnos.

Verosopimusneuvottelukunta on antanut lau-
suntonsa sopimusluonnoksesta.

Sopimus allekirjoitettiin Luxemburgissa 1
päivänä maaliskuuta 1982.

Sopimus pääasiallisesti noudattaa Taloudelli-
sen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD)
laatimaa mallia kahdenkeskisiksi verosopimuk-
siksi. Poikkeamat tästä mallista koskevat muun
muassa koron ja rojalitin verotusta. Sopimuk-
sessa on verojen perimisessä annettavaa virka-
apua koskevia määräyksiä. Vastaavia määräyksiä
ei sisälly OECD:n mallisopimukseen.

Päämenetelmänä kaksinkertaisen verotuksen

poistamiseksi Suomi soveltaa veronhyvitysme-
netelmää ja Luxemburg vapautusmenetelmää.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Sopimuksen tarkoituksesta johtuu, että so-
pimusvaltio ja muut sopimuksessa tarkoitettu-
jen verojen saajat eivät käytä verottamisoikeut-
taan sopimuksessa määräytyissä tapauksissa tai
että ne sopimuksessa edellytetyllä tavalla muu-
toin myöntävät huojuennusta verosta. Sopimus-
määräysten soveltaminen merkitsee Suomen
osalta tällöin, että valtio ja kunnat sekä evan-
gelisluterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkko-
kunnan seurakunnat luopuvat osasta verotulo-
jaan, jotta kansainvälinen kaksinkertainen vero-
tus vältettäisiin.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Sopimuksen sisältö

1 artikla. Tässä artiklassa määritetään ne
henkilöt, joihin sopimusta sovelletaan. Artikla
on OECD:n mallisopimuksen mukainen.

2 artikla. Verot, joihin sopimusta sovelle-
taan, määritellään ja mainitaan tässä artiklassa.

3—5 artikla. Näissä artikloissa määritellään
eräät sopimuksessa esiintyvät sanonnat. Eräin
poikkeamin artiklat ovat OECD:n mallisopi-
muksen mukaisia.

6 artikla. Kiinteästä omaisuudesta saatua tu-
loa voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jos-
sa omaisuus on. Tällaiseen tuloon rinnastetaan
artiklan mukaan muun muassa tulo, joka saa-
daan kiinteistöyhteisön osakkeen tai muun yh-
teisöosuuden perusteella hallitun huoneiston
vuokralleannosta. Niin ollen voidaan esimerk-
iksi tuloa, jonka suomalaisen asunto-osakeyhtiön
osakkeenomistaja saa niin sanotun osake-
huoneiston vuokralleannosta, verottaa Suomes-
sa.

7 artikla. Tämän artiklan mukaan sopimus-
valtiossa olevan yrityksen saamasta liike-
tulosta voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa vain,
jos yritys harjoittaa toimintaansa viimeksi mainitussa
valtiossa olevasta kiinteästä toimipaikasta. Kiinteän
toimipaikan käsite määritellään sopimuksen 5 artiklassa.

8 artikla. Tämä artikla sisältää meri- ja il-
makuljetuksesta saadun tulon osalta poikkeuk-
sia 7 artiklan määräyksiin. Tällaisesta tulosta
verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa
yrityksen tosiasiallinen liikkeenjohto on.

9 artikla. Etuyhteydessä keskenään olevien
yritysten saamaa tuloa saadaan tämän artiklan
mukaan oikaista, jos perusteetonta voitonsiir-
toa voidaan näyttää. Suomessa tällä määräyk-
sellä on merkitystä verotuslain 73 §:n 1 mo-
mentin (260/65) soveltamisen kannalta.

10 artikla. Osingosta voidaan verottaa siinä
sopimusvaltiossa, jossa osingon saaja asuu (1
kappale). Jos kuitenkin osingon saajana on
suomalainen yhtiö, osinko on Suomessa vapau-
tettu verosta samassa laajuudessa kuin suoma-
laiselta yhtiöltä saatu osinko on vapautettu
verosta Suomen verolainsäädännön mukaan (23
artiklan 1 kappaleen c kohta). Viittaus Suomen
verolainsäädäntöön tarkoittaa tällä hetkellä elin-
keinotulon verottamisesta annetun lain 6 §:n
1 momentin 5 kohtaa (846/80) sekä 2 ja 3
momenttia (821/78). Osingosta voidaan artik-
lan 2 kappaleen mukaan verottaa myös siinä
sopimusvaltiossa, jossa osingon maksavan yhtiön
kotipaikka on (lähdevaltio). Tällöin vero
lähdevaltiossa on rajoitettu 5 prosenttiin osin-
gon kokonaismäärästä, jos osingon saajana on
yhtiö, joka välittömästi tai välillisesti hallitsee

vähintään 25 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta, ja muissa tapauksissa 15 prosenttiin osingon kokonaismäärästä, jollei 4 kappaleen määräyksiä ole sovellettava. Tässä tarkoitettu välillinen osakkuus määritellään sopimukseen liittyvän pöytäkirjan 2 kohdassa. Syntynyt kaksinkertainen verotus poistetaan veronhyvityksellä 23 artiklan 1 kappaleen a kohdan määräysten mukaisesti.

11 artikla. OECD:n mallisopimuksesta poiketen korosta verotetaan artiklan 1 kappaleen mukaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa koron saaja asuu, jollei 3 kappaleen määräyksiä ole sovellettava. Tämä sopimussääntely vastaa sitä käytäntöä, jota Suomi pyrkii noudattamaan neuvotellessaan verosopimuksista. Sopimussääntely voidaan nähdä myös sitä taustaa vastaan, että luonnollisen henkilön, joka ei asu Suomessa, ja ulkomaisen yhteisön on tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 5 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan vain eräissä harvinaisissa ja vähämerkityksellisissä tapauksissa suoritettava Suomesta saadusta korosta veroa täällä.

12 artikla. Rojaltista verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa rojaltin saaja asuu, jollei 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu (1 kappale). OECD:n mallisopimuksesta poiketen voidaan 2 kappaleen mukaan niin sanotusta teollisesta rojaltista verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy (lähdevaltio). Tällöin vero lähdevaltiossa saa olla enintään 5 prosenttia rojaltin kokonaismäärästä, jollei 4 kappaleen määräyksiä ole sovellettava. Tämä sopimussääntely vastaa sitä käytäntöä, jota Suomi pyrkii noudattamaan neuvotellessaan verosopimuksista. Rojaltia, joka maksetaan kiinteän omaisuuden käyttöoikeudesta sekä kaivoksen tai muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä verotetaan 6 artiklan mukaan. Syntynyt kaksinkertainen verotus poistetaan veronhyvityksellä 23 artiklan 1 kappaleen a kohdan määräysten mukaisesti.

13 artikla. Myyntivoiton verottaminen säännellään tässä artiklassa. Määräykset ovat asunto-osakeyhtiön osaketta ja muun kiinteistöyhteisön osuuden luovutuksesta saatua voittoa koskevin lisäyksiin OECD:n mallisopimuksen mukaiset.

14 artikla. Vapaasta ammatista saatua tuloa verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tulon saaja asuu, jollei hänellä ole ammattinsa harjoittamista varten toisessa sopimusvaltiossa kiinteää paikkaa, esimerkiksi vastaanotto- tai toimistohuoneistoa. Viimeksi mainitussa tapauk-

sessä voidaan kiinteään paikkaan kuuluvasta tulosta verottaa siinä valtiossa, jossa tämä kiinteä paikka on.

15—17 artikla. Näihin artikloihin sisältyvät yksityistä palvelusta (15 artikla), johtajanpalkkioita (16 artikla) sekä taiteilijoita ja urheilijoita (17 artikla) koskevat määräykset ovat eräin täsmennyksin ja poikkeamin OECD:n mallisopimuksen ja Suomen verosopimuksissaan noudattaman käytännön mukaiset.

18 artikla. Yksityiseen palvelukseen perustuvaa eläkettä verotetaan 1 kappaleessa olevan pääsäännön mukaan vain saajan kotivaltiossa. Artiklan 2 kappaleen mukaan verotetaan kuitenkin sopimusvaltion sosiaaliturvaa koskevan lainsäädännön nojalla maksettuja eläkkeitä ja muita etuuksia vain tässä valtiossa. Tämä poikkeusmääräys merkitsee, että esimerkiksi TEL-työeläkettä, joka maksetaan Luxemburgissa asuvalle saajalle, verotetaan vain Suomessa. Tämä sopimussääntely vastaa sitä käytäntöä, jota Suomi pyrkii noudattamaan verosopimuksissaan.

19 artikla. Julkisesta palveluksesta saatua tuloa verotetaan 1 kappaleessa olevan pääsäännön mukaan vain siinä sopimusvaltiossa, josta maksu tapahtuu. Vastaava sääntö on 2 kappaleen mukaan voimassa tällaisen palveluksen perusteella maksettavan eläkkeen osalta. Artiklan 1 kappaleen b kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa palkkatuloa verotetaan kuitenkin vain saajan kotivaltiossa. Artiklan 3 kappaleessa mainituin edellytyksin verotetaan taas julkisesta palveluksesta saatua tuloa ja tällaisen palveluksen perusteella saatua eläkettä niiden määräysten mukaan, jotka koskevat yksityisestä palveluksesta saatua tuloa ja tällaisen palveluksen perusteella saatua eläkettä.

20 artikla. Tässä artiklassa on määräyksiä opiskelijoiden ja harjoittelijoiden saamien tulojen verovapaudesta eräissä tapauksissa. Artiklan 1 kappale on asialliselta sisällöltään OECD:n mallisopimuksen mukainen. Artiklan 2 kappale, joka koskee työtulon verovapautta, on tavanomainen ja sisältyy useaan Suomen viime vuosina tekemään verosopimukseen.

21 artikla. Tulosta, jota ei ole käsitelty edellä olevissa artikloissa, verotetaan pääsäännön mukaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tulon saaja asuu.

22 artikla. Varallisuuden verottamista koskevat määräykset sisältyvät tähän artiklaan.

23 artikla. Veronhyvitysmenetelmä on tämän artiklan mukaan Suomen osalta päämene-

telmä kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi. Suomea koskevat määräykset ovat 1 kappaleessa ja Luxemburgia koskevat 2 kappaleessa. Artiklan 1 kappaleen a kohdan määräykset rakentuvat sille sopimuksessa omaksutulle periaatteelle, että tulon saajaa verotetaan siinä sopimusvaltiossa, jossa hän asuu (kotivaltio), myös sellaisesta tulosta, josta sopimuksen mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa (lähdevaltio). Kotivaltiossa maksettavasta verosta vähennetään kuitenkin vero, joka sopimuksen mukaisesti on maksettu samasta tulosta toisessa sopimusvaltiossa. Vähennyksen määrä on kuitenkin rajoitettu siihen kysymyksessä olevasta tulosta kotivaltiossa maksettavan veron osaan, joka suhteellisesti jakautuu sille tulolle, josta voidaan verottaa lähdevaltiossa. Veronhyvitysmenetelmää ei tietenkään sovelleta Suomessa niissä tapauksissa, joissa osinko on vapaa Suomen verosta 1 kappaleen c kohdan määräysten nojalla. Artiklan 1 kappaleen b kohdan määräykset merkitsevät, että tulo- ja varallisuusverolain 9 §:n 1 momentissa oleva niin sanottu kolmen vuoden sääntö on sisällytetty sopimukseen. Jos Suomessa asuvaa jakamatonta kuolinpesää verotetaan täällä erillisenä verovelvollisena, on Suomen sopimukseen liittyvän pöytäkirjan 3 kohdan mukaan vähennettävä jakamattoman kuolinpesän tulosta suoritettavasta verosta määrä, joka vastaa Luxemburgissa osakkaan osuudesta jakamattoman kuolinpesän tuloon maksettua tuloveroa. Vähennyksen määrä on kuitenkin rajoitettu artiklan 1 kappaleen a kohdassa tarkoitettuun tavoin.

24—26 artikla. Näihin artikloihin sisältyvät syrjäintäkieltoa (24 artikla), keskinäistä sopimusmenettelyä (25 artikla) ja verotusta koskevien tietojen vaihtamista (26 artikla) koskevat määräykset ovat erään vähäisin poikkeamin OECD:n mallisopimuksen ja Suomen verosopimuksissaan noudattaman käytännön mukaiset.

27 artikla. Tässä artiklassa on määräyksiä verojen perimisessä annettavasta virka-avusta. Vastaavia määräyksiä ei sisälly OECD:n mallisopimukseen. Artiklan 1 kappaleen mukaan sopimusvaltiot antavat toisilleen virka-apua 2 artiklassa mainittujen verojen perimisessä. Sopimukseen liittyvän pöytäkirjan 4 kohdan mukaan veron ennako peritään siinä valtiossa, jolta virka-apua on pyydetty, vain jos ennako koskee ajanjaksoa, jolta verovelvolliselle on jo

määrätty vastaava lopullinen vero. Perittävän verosaamisen on oltava lainvoimainen eikä se nauti etuoikeutta siinä sopimusvaltiossa, jolta virka-apua on pyydetty, ja tämä valtio on velvollinen ryhtymään vain niihin täytäntöönpanotoimenpiteisiin, joihin pyynnön esittänyt sopimusvaltio lainsäädäntönsä mukaan itse voi ryhtyä omalla alueellaan (artiklan 2 kappale). Pöytäkirjan 5 kohdan mukaan verosaamista pidetään lainvoimaisena, vaikka aika, jonka kuluessa ylimääräisiä muutoksenhakukeinoja, esimerkiksi perustevalitusta, voidaan käyttää Suomessa, ei ole päättynyt. Veron perimisen suorittanut sopimusvaltio on perimistä pyytäneelle sopimusvaltiolle vastuussa peritystä määrästä (artiklan 3 kappale). Sopimusvaltio voi perimisen turvaamiseksi pyytää toista sopimusvaltiota ryhtymään turvaamistoimenpiteisiin (4 kappale). Sopimuksen 26 artiklassa olevia sallassapitomääräyksiä sovelletaan myös 27 artiklan mukaisissa virka-apuasioissa (5 kappale). Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, Suomessa valtiovarainministeriö ja Luxemburgissa valtiovarainministeri tai näiden valtuuttamat edustajat, sopivat keskenään tarkemmin, miten tätä artiklaa sovelletaan (6 kappale).

28 artikla. Tässä artiklassa on diplomaattisia ja konsulivirkamiehiä koskeva määräys. Tämä määräys on OECD:n mallisopimuksen mukainen.

29 artikla. Tämän artiklan mukaan sopimusta ei sovelleta Luxemburgin lainsäädännössä tarkoitettuihin holdingyhtiöihin. Sopimusta ei myöskään sovelleta tuloon, jonka Suomessa asuva henkilö saa tällaisesta holdingyhtiöstä, eikä tällaisen yhtiön osakkeisiin tai muihin osuuksiin, jotka tällainen henkilö omistaa.

30 artikla. Sopimuksen voimaantuloa koskevat määräykset sisältyvät tähän artiklaan. Sopimus tulee voimaan 30 päivänä siitä päivästä, jona sopimusvaltioiden hallitukset ovat ilmoittaneet toisilleen täyttäneensä valtiosäännössään sopimuksen voimaantulolle asetetut edellytykset. Sitä sovelletaan lähdeveron osalta tuloon, joka saadaan 1 päivänä tammikuuta 1980 tai sen jälkeen, sekä muiden tuloverojen ja varallisuusveron osalta veroihin, jotka määrätään 1 päivänä tammikuuta 1980 tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

31 artikla. Sopimuksen päättymistä koskevat määräykset sisältyvät tähän artiklaan. Sopimuksen on määrä olla voimassa toistaiseksi.

2. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Sopimus merkitsee useissa kohdin poikkeamista voimassa olevasta verolainsäädännöstä. Tämän vuoksi sopimus vaatii näiltä osin eduskunnan hyväksymisen.

Edellä olevan perusteella ja hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti esitetään,

että Eduskunta hyväksyisi ne Luxem-

burgissa 1 päivänä maaliskuuta 1982 Suomen ja Luxemburgin välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen määräykset, jotka vaativat Eduskunnan suostumuksen.

Koska sopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

Luxemburgin kanssa tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Luxemburgissa 1 päivänä maaliskuuta 1982 Suomen ja Luxemburgin välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin niistä on sovittu.

2 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

3 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 29 päivänä lokakuuta 1982

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ulkoasiainministeri Pär Stenbäck

Suomen ja Luxemburgin välinen

SOPIMUS

tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi

Suomen hallitus ja Luxemburgin hallitus,

haluten tehdä sopimuksen tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi,

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Henkilöt, joihin sopimusta sovelletaan

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan veroihin, jotka määrätään sopimusvaltion tai sen paikallisviranomaisen lukuun tulon ja varallisuuden perusteella, verojen kantotavasta riippumatta.

2. Tulon ja varallisuuden perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon tai kokonaisvarallisuuden taikka tulon tai varallisuuden osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot, yrityksen maksamien palkkojen yhteismäärän perusteella suoritettavat verot sekä arvonnousun perusteella suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat:

a) Suomessa:

1) valtion tulo- ja varallisuusvero;

CONVENTION

entre la Finlande et le Luxembourg tendant à éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune

Le Gouvernement de la Finlande et le Gouvernement du Luxembourg, désireux de conclure une Convention tendant à éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, sont convenus de ce qui suit:

Article 1

Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2

Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un Etat contractant ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont:

a) pour la Finlande:

(i) l'impôt d'Etat sur le revenu et sur la fortune (tulo- ja varallisuusvero);

- 2) kunnallisvero;
- 3) kirkollisvero;
- 4) merimiesvero ja

5) lähdevero;

(jäljempänä "Suomen vero");

b) Luxemburgissa:

1) luonnollisten henkilöiden tulovero (l'impôt sur le revenu des personnes physiques);

2) yhteisöjen tulovero (l'impôt sur le revenu des collectivités);

3) johtajanpalkkioista suoritettava vero (l'impôt special sur les tantièmes);

4) varallisuusvero (l'impôt sur la fortune);

5) kunnalle suoritettava kauppavero (l'impôt commercial communal); ja

6) kunnalle palkkojen yhteismäärän perusteella suoritettava vero (l'impôt communal sur le total des salaires);

(jäljempänä "Luxemburgin vero").

4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntönsä tehdyistä merkittävistä muutoksista.

3 artikla

Yleiset määritelmät

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tätä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanoilla jäljempänä mainittu merkitys:

a) "Suomi" tarkoittaa Suomen Tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, Suomen Tasavallan aluetta ja Suomen Tasavallan aluevesiin rajoittuvia alueita, joilla Suomi lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti saa käyttää oikeuksiaan meren pohjan ja sen sisustan luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön;

b) "Luxemburg" tarkoittaa Luxemburgin Suuriruhtinaskuntaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, Luxemburgin Suuriruhtinaskunnan aluetta;

(ii) l'impôt communal (kunnallisvero);
(iii) l'impôt ecclésiastique (kirkollisvero);
(iv) l'impôt sur les salaires des gens de mer (merimiesvero); et

(v) l'impôt retenu à la source du revenu des non-résidents (lähdevero);

(ci-après qualifiés "impôt finlandais");

b) pour le Luxembourg:

(i) l'impôt sur le revenu des personnes physiques;

(ii) l'impôt sur le revenu des collectivités;

(iii) l'impôt spécial sur les tantièmes;

(iv) l'impôt sur la fortune;

(v) l'impôt commercial communal; et

(vi) l'impôt communal sur le total des salaires;

(ci-après qualifiés "impôt luxembourgeois").

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3

Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente:

a) le terme "Finlande" désigne la République de Finlande et, lorsqu'il est employé dans un sens géographique, il désigne le territoire de la République de Finlande ainsi que toute région adjacente aux eaux territoriales de la République de Finlande sur laquelle peuvent être exercés, en vertu de la législation de la Finlande et en conformité avec le droit international, les droits de la Finlande relatifs à l'exploration et à l'exploitation des ressources naturelles du lit de mer et de son sous-sol;

b) le terme "Luxembourg" désigne le Grand-Duché de Luxembourg et, lorsqu'il est employé dans un sens géographique, il désigne le territoire du Grand-Duché de Luxembourg;

c) ”henkilö” käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja muun yhteenliittymän;

d) ”yhtiö” tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;

e) ”sopimusvaltiossa oleva yritys” ja ”toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys” tarkoittaa yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;

f) ”kansalainen” tarkoittaa luonnollista henkilöä, jolla on sopimusvaltion kansalaisuus, sekä oikeushenkilöä, yhtymää ja muuta yhteenliittymää, jotka on muodostettu sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

g) ”kansainvälinen liikenne” tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota käyttävän yrityksen tosiasiallinen johto on sopimusvaltiossa, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;

h) ”toimivaltainen viranomainen” tarkoittaa:

1) Suomessa valtiovarainministeriötä tai sen valtuuttamaa edustajaa;

2) Luxemburgissa valtiovarainministeriä tai hänen valtuuttamaansa edustajaa.

2. Kun sopimusvaltio soveltaa sopimusta, katsotaan jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty ja jonka osalta asiayhteydestä ei muuta johdu, olevan se merkitys, joka sillä on tämän valtion sopimuksessa tarkoitettuihin veroihin sovellettavan lainsäädännön mukaan.

4 artikla

Verotuksellinen kotipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla ”sopimusvaltiossa asuva henkilö” tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen kotipaikan, asumisen, liikkeen johtopaikan tai muun sellaisen seikan nojalla. Jakamattoman kuolinpesän katsotaan Suomessa toimitettavassa verotuksessa asuvan Suomessa, jos vainaja edellisen lauseen tai 2 kappaleen määräysten mukaan kuolinhet-

c) le terme ”personne” comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes;

d) le terme ”société” désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

e) les expressions ”entreprise d'un Etat contractant” et ”entreprise de l'autre Etat contractant” désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

f) le terme ”national” désigne toute personne physique qui possède la nationalité d'un Etat contractant et toute personne morale, société de personnes et association constituées conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant;

g) l'expression ”trafic international” désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un Etat contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;

h) le terme ”autorité compétente” désigne:

(i) dans le cas de la Finlande, le ministère des Finances ou son représentant autorisé;

(ii) dans le cas du Luxembourg, le ministre des Finances ou son représentant autorisé.

2. Pour l'application de la Convention par un Etat contractant, toute expression qui n'y est pas définie a le sens que lui attribue le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4

Domicile fiscal

1. Au sens de la présente Convention, l'expression ”résident d'un Etat contractant” désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue. Une succession indivise d'une personne décédée est considérée pour les besoins de l'imposition en

kellään asui Suomessa. Sanonta ”sopimusvaltiossa asuva henkilö” ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon tai siellä olevan varallisuuden perusteella.

2. Milloin luonnollinen henkilö on 1 kappaleen määräysten mukaan molemmissa sopimusvaltioissa asuva, määritetään hänen kotipaikansa seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänä on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänä on vakinainen asunto molemmissa valtioissa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, kummissa valtiossa hänen elinetsijensä keskus on, tai jos hänen käytettävänä ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi molemmissa valtioissa tai ei oleskele pysyvästi kummassakaan niistä, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;

d) jos hän on molempien valtioiden kansalainen tai ei ole kummankaan valtion kansalainen, on sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö on 1 kappaleen määräysten mukaan molemmissa sopimusvaltioissa asuva, katsotaan henkilön asuvan siinä valtiossa, jossa sen tosiasiallinen johto on.

5 artikla

Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla ”kiinteä toimipaikka” tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

Finlande comme étant un résident de la Finlande, si le défunt était en vertu de la phrase précédente, ou des dispositions du paragraphe 2, un résident de la Finlande à l'époque de son décès. Toutefois, l'expression ”résident d'un Etat contractant” ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet Etat que pour les revenus de sources situées dans cet Etat ou pour la fortune qui y est située.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante:

a) cette personne est considérée comme un résident de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) si cette personne possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat où son siège de direction effective est situé.

Article 5

Etablissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression ”établissement stable” désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti:

- a) yrityksen johtopaikan;
- b) sivuliikkeen;
- c) toimiston;
- d) tehtaan;
- e) työpajan; ja
- f) kaivoksen, louhoksen tai muun paikan, jossa luonnonvaroja louhitaan.

3. Paikka, jossa harjoitetaan rakennus- tai asennustoimintaa, muodostaa kiinteän toimipaikan vain, jos toiminta kestää yli kahdentoista kuukauden ajan.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän:

a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastoinnista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoinnista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;

d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;

e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle;

f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a)—e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

5. Jos henkilö, olematta itsenäinen edustaja, johon 6 kappaletta sovelletaan, toimii yrityksen puolesta sekä hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja hän valtuutetaan siellä tavanomaisesti käyttää, katsotaan tällä yrityksellä 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 4 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tätä kiinteää liike-

2. L'expression "établissement stable" comprend notamment:

- a) un siège de direction,
- b) une succursale,
- c) un bureau,
- d) une usine,
- e) un atelier et
- f) une mine, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction ou de montage ne constitue un établissement stable que si sa durée dépasse douze mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable" si:

a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise;

e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne — autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 — agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un Etat contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet Etat pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont men-

paikkaa kiinteäksi toimipaikaksi mainitun kappaleen määräysten mukaan.

6. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, edellyttäen, että tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.

7. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä — tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä — joka on toisessa sopimusvaltiossa asuva taikka joka tässä toisessa valtiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

6 artikla

Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. a) Sanonnalla ”kiinteä omaisuus” on, jollei b) ja c) kohdan määräyksistä muuta johdu, sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on.

b) Sanonta ”kiinteä omaisuus” käsittää kuitenkin aina kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäsesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön.

c) Laivoja ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omai-

tionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que se soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6

Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situées dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

2. a) L'expression ”biens immobiliers” a le sens que lui attribue, sous réserve des dispositions des sous-paragraphes b) et c), le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés.

b) L'expression ”biens immobiliers” comprend en tous cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles.

c) Les navires et aéronefs ne sont pas considérés comme biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation

suuden välittömästi käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.

4. Jos osakkeiden tai muiden yhtiöosuuksien omistus oikeuttaa osakkeiden tai yhtiöosuuksien omistajan hallitsemaan yhtiölle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen hallintaoikeuden välittömästi käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

5. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon ja itsenäisessä ammatinharjoittamisessa käytetystä kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

6. Tämän artiklan 4 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta sanotussa kappaleessa tarkoitettua hallintaoikeudesta saatuun tuloon ja itsenäisessä ammatinharjoittamisessa käytetystä sellaisesta hallintaoikeudesta saatuun tuloon.

7 artikla

Liiketulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa, verotetaan vain siinä valtiossa, jollei yritys harjoita liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa edellä sanotuin tavoin, voidaan toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Lorsque la propriété d'actions ou d'autres parts sociales d'une société donne droit au propriétaire de telles actions ou parts sociales, à la jouissance de biens immobiliers détenus par la société, les revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation d'un tel droit de jouissance sont imposables dans l'Etat contractant où les biens immobiliers sont situés.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

6. Les dispositions du paragraphe 4 s'appliquent également aux revenus provenant d'un droit de jouissance — visé audit paragraphe 4 — et appartenant à une entreprise ainsi qu'aux revenus provenant d'un tel droit de jouissance affecté à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7

Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrättäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuina yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuvat menot riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla.

4. Mikäli sopimusvaltiossa noudatetun käytännön mukaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo määrätään jakamalla yrityksen kokonaistulo yrityksen eri osien kesken, eivät 2 kappaleen määräykset estä tätä sopimusvaltiota määräämästä verotettavaa tuloa tällaista jakamismenettelyä noudattaen. Käytettävän jakamismenetelmän on kuitenkin johdettava tässä artiklassa ilmaistujen periaatteiden mukaiseen tulokseen.

5. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen luukuun.

6. Sovellettaessa edellä olevia kappaleita on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo vuodesta toiseen määrättävä samaa menetelmää noudattaen, jollei pätevästä ja riittävästä syistä muuta johdu.

7. Milloin liiketuloon sisältyy tulolajeja, joita käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

8 artikla

Meri- ja ilmakuljetus

1. Tulosta, joka saadaan laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on.

2. Jos merikuljetusyrityksen tosiasiallinen johto on laivassa, johdon katsotaan olevan siinä sopimusvaltiossa, jossa laivan kotisatama on, tai jos laivalla ei ole kotisatamaa, siinä sopimusvaltiossa, jossa laivanisäntä asuu.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage. La méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8

Navigation maritime et aérienne

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

2. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire, ce siège est considéré comme situé dans l'Etat contractant où se trouve le port d'attache de ce navire, ou à défaut de port d'attache, dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

9 artikla

Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

Milloin

a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka

b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta, noudatetaan seuraavaa.

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kaupallisissa tai rahoitussuhteissa sovietaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

10 artikla

Osinko

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Osingosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa asuva osingon maksava yhtiö on, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta, jos saaja on osinkoetuuden omistaja, vero ei saa olla suurempi kuin:

a) 5 prosenttia osingon kokonaismäärästä, jos osinkoetuuden omistaja on yhtiö (lukuun ottamatta yhtymää), joka välittömästi tai välillisesti hallitsee vähintään 25 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta;

b) 15 prosenttia osingon kokonaismäärästä muissa tapauksissa.

Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat keskenään, miten näitä rajoituksia sovelletaan.

Tämä kappale ei vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

Article 9

Entreprises associées

Lorsque

a) une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfiques qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfiques de cette entreprise et imposés en conséquence.

Article 10

Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet Etat, mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder:

a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement ou indirectement au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 15 pour cent du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de ces limitations.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfiques qui servent au paiement des dividendes.

3. Sanonnalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista tai muista voitto-osuuteen oikeuttavista oikeuksista, jotka eivät ole saamia, samoin kuin muista yhtiöosuuksista saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa asuva voiton jakava yhtiö on, kohdellaan verotuksellisesti samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva osinkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, jossa asuva osingon maksava yhtiö on, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

5. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, ei tämä toinen valtio saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, eikä myöskään verottaa yhtiön jakamattomasta voitosta, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

11 artikla

Korko

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa, jos tämä henkilö on korkoetuuden omistaja.

2. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaisista saamisista riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei, ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja

3. Le terme "dividendes" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11

Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans cet autre Etat, si ce résident en est le bénéficiaire effectif.

2. Le terme "intérêts" employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés

tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debentureihin liittyvät agiomäärät ja voitot. Maksun viivästymisen johdosta suoritettavia sakkomaksuja ei tätä artiklaa sovellettaessa pidetä korkona.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva korkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta korko kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

4. Jos koron määrä maksajan ja korkoetuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan saamiseen nähden määrän, josta maksaja ja korkoetuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

12 artikla

Rojalti

1. Jollei 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, verotetaan rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vain tässä toisessa valtiossa, jos tämä henkilö on rojaltietuuden omistaja.

2. Tämän artiklan 3 kappaleen b) ja c) kohdassa tarkoitettusta rojaltista voidaan verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta, jos saaja on rojaltietuuden omistaja, vero ei saa olla suurempi kuin 5 prosenttia rojaltin kokonaismäärästä. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat keskenään, miten tätä rajoitusta sovelletaan.

à ces titres. Les pénalisations pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, excerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

4. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12

Redevances

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat, si ce résident en est le bénéficiaire effectif.

2. Les redevances visées aux sous-paragraphes b) et c) du paragraphe 3 sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais, si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 pour cent du montant brut des redevances. Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de cette limitation.

3. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena

a) kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen, siihen luettuina elokuvafilmi sekä televisio- tai radiolähetyksessä käytettävä filmi tai nauha, tekijänoikeuden käyttämisestä tai käyttöoikeudesta;

b) patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän tahii teollisen, kaupallisen tai tieteellisen välineistön käyttämisestä tai käyttöoikeudesta;

c) teollisia, kaupallisia tai tieteellisiä kokeuksia koskevista tiedoista.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva rojaltietuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta rojalti kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

5. Rojaltin katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun sen maksaa tämä valtio itse, sen julkisyhteisö tai paikallisviranomainen tahii tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin rojaltin maksajalla riippumatta siitä, onko hän sopimusvaltiossa asuva vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, josta rojaltin maksamisen perusteena oleva velvoite on aiheutunut, ja rojalti rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, katsotaan rojaltin kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

6. Jos rojaltin määrä maksajan ja rojaltietuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja rojaltietuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävistä maksun osasta

3. Le terme "redevances" employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées

a) pour l'usage, ou la concession de l'usage, d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique y compris les films cinématographiques et les films ou bandes pour des émissions télévisées ou radiophoniques;

b) pour l'usage, ou la concession de l'usage, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets ou d'un équipement industriel, commercial ou scientifique;

c) pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, un établissement public, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel le contrat donnant lieu au paiement des redevances a été conclu et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie

kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

13 artikla

Myyntivoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetun ja toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklan 4 kappaleessa tarkoitetun osakkeen tai muun yhtiöosuuden luovutuksesta, voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa yhtiölle kuuluva kiinteä omaisuus on.

3. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden tai sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee voittoa, joka saadaan tällaisen kiinteän toimipaikan (erillisenä tai koko yrityksen mukana) tai kiinteän paikan luovutuksesta.

4. Voitosta, joka saadaan kansainväliseen liikenteeseen käytetyn laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on.

5. Voitosta, joka saadaan muun kuin tämän artiklan edellä olevissa kappaleissa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

14 artikla

Itsenäinen ammatinharjoittaminen

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa vapaan ammatin tai muun itsenäisen toiminnan harjoittamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa, jollei hänellä ole toisessa sopimusvaltiossa kiinteää paikkaa, joka on vakinaisesti hänen käytettäväänään toiminnan harjoittamista varten. Jos hänellä on tällainen kiinteä

excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13

Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés au paragraphe 2 de l'article 6 et situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation d'actions ou d'autres parts sociales visées au paragraphe 4 de l'article 6 sont imposables dans l'Etat contractant où les biens immobiliers de la société sont situés.

3. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

4. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes précédents de cet article ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14

Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que ce résident ne dispose de façon habituelle dans l'autre Etat contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il dispose

paikka, voidaan tulosta verottaa tässä toisessa valtiossa, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään paikkaan kuuluvaksi.

2. Sanonta "vapaa ammatti" käsittää erityisesti itsenäisen tieteellisen, kirjallisen ja taiteellisen toiminnan, kasvatustieteellisen ja opetustoiminnan sekä sen itsenäisen toiminnan, jota lääkäri, asianajaja, insinööri, arkkitehti, hammaslääkäri ja tilintarkastaja harjoittavat.

15 artikla

Yksityinen palvelus

1. Jollei 16, 18, 19 ja 20 artiklan määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, voidaan työstä saadusta hyvityksestä verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos:

a) saaja oleskelee toisessa valtiossa yhdessä tai useammassa jaksossa yhteensä enintään 183 päivää kalenterivuoden aikana, ja

b) hyvityksen maksaa työnantaja tai se maksetaan työnantajan puolesta, joka ei ole toisessa valtiossa asuva, sekä

c) hyvityksellä ei rasieta kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa.

3. Edellä tässä artiklassa olevien määräysten estämättä voidaan hyvityksestä, joka saadaan kansainvälisessä liikenteessä olevassa laivassa tai ilma-aluksessa tehdystä epäitsenäisestä työstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on.

16 artikla

Johtajanpalkkio

Johtajanpalkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksista, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön

d'une telle base fixe, les revenus sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imposables à cette base fixe.

2. L'expression "profession libérale" comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15

Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 20, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si:

a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de l'année civile considérée, et

b) les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat, et

c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international sont imposables dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

Article 16

Tantièmes

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du

johtokunnan tai muun sellaisen elimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

conseil d'administration ou de surveillance ou de toute autre organe similaire d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

17 artikla

Taiteilijat ja urheilijat

1. Tämän sopimuksen 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa taiteilijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotaitelijana tai muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin tulo, joka saadaan taiteilijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta, ei tule taiteilijalle tai urheilijalle itselleen, vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta, 7, 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa taiteilija tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

18 artikla

Eläke

1. Jollei 19 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, verotetaan eläkkeestä ja muusta samanluonteisesta hyvityksestä, joka maksetaan sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle aikaisemman epäitsenäisen työn perusteella, vain tässä valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan eläkkeestä ja muusta sopimusvaltion sosiaaliturvaa koskevan lainsäädännön mukaan tapahtuvasta suorituksesta vain tässä valtiossa.

19 artikla

Julkinen palvelus

1. a) Hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka sopimusvaltio, sen julkisyhteisö tai paikallisviranomaisena maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, sen julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

Article 17

Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

Article 18

Pensions

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations similaires, payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur, ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1er, les pensions et autres sommes payées en application de la législation sur la sécurité sociale d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 19

Fonctions publiques

1. a) Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un Etat contractant ou l'un de ses établissements publics ou l'une de ses collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cet établissement ou cette collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Tällaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos työ tehdään tässä valtiossa ja

1) henkilö on tämän valtion kansalainen; tai

2) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.

2. Eläkkeestä, jonka sopimusvaltio, sen julkisyhteisö tai paikallisviranomaisena maksaa, tai joka maksetaan niiden perustamista rahastoista, luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehty tämän valtion, sen julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

3. Tämän sopimuksen 15, 16 ja 18 artiklan määräyksiä sovelletaan hyvitykseen ja eläkkeeseen, joka maksetaan toisen sopimusvaltion, sen julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

20 artikla

Opiskelijat

1. Rahamääristä, jotka opiskelija tai liikealan, teollisuuden, maatalouden tai metsätalouden harjoittelijaa, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan sopimusvaltiossa asui toisessa sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa yksinomaan koulutuksensa tai harjoittelunsa vuoksi, saa elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten, ei tässä valtiossa veroteta, edellyttäen, että nämä rahamäärät kertyvät tämän valtion ulkopuolella olevista lähteistä.

2. Sopimusvaltiossa olevan yliopiston tai muun ylemmän opetuslaitoksen opiskelijaa tai liikealan, teollisuuden, maatalouden tai metsätalouden harjoittelijaa, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan toisessa sopimusvaltiossa asui ensiksi mainitussa valtiossa ja joka oleskelee toisessa sopimusvaltiossa yhdessä tai useammassa jaksossa yhteensä enintään 183 päivää kalenterivuoden aikana, ei veroteta tässä toisessa valtiossa hyvityksestä, joka saadaan tässä toisessa valtiossa tehdystä työstä, milloin työ liittyy hänen opintoihinsa tai harjoitteluun-

b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont la personne physique est un résident si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique:

(i) possède la nationalité de cet Etat, ou

(ii) n'est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.

2. Les pensions payées par un Etat contractant ou l'un de ses établissements publics ou l'une de ses collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cet établissement ou cette collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux rémunérations et pensions payées au titre de service rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'un de ses établissements publics ou l'une de ses collectivités locales.

Article 20

Etudiants

1. Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire des secteurs commercial, industriel, technique, agricole ou forestier qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

2. Un étudiant dans une université ou dans une autre institution supérieure d'enseignement d'un Etat contractant ou un apprenti des secteurs commercial, industriel, technique, agricole ou forestier, qui est ou qui était, immédiatement avant de se rendre dans l'autre Etat contractant, un résident du premier Etat et qui séjourne dans l'autre Etat contractant pour une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de l'année civile considérée, n'est pas imposable dans cet autre Etat contractant en raison d'une rémuné-

sa ja hyvitys koostuu hänen elatustaan varten välttämättömistä ansioista.

ration reçue pour des services rendus dans cet Etat, à condition que les services soient en rapport avec ses études ou sa formation et que la rémunération constitue la ressource nécessaire pour couvrir ses frais d'entretien.

21 artikla

Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellä olevissa artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, lukuun ottamatta 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa, jos sopimusvaltiossa asuva tulon saaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

Article 21

Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

22 artikla

Varallisuus

1. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa asuvan henkilön omistamasta 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettusta ja toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa asuvan henkilön omistamasta 6 artiklan 4 kappaleessa tarkoitettusta osakkeesta tai muusta yhtiöosuudesta voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa yhtiölle kuuluva kiinteä omaisuus on.

3. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvasta irtaimesta omaisuudesta tai sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvasta irtaimesta omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

Article 22

Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés au paragraphe 2 de l'article 6 que possède un résident d'un Etat contractant et qui sont situés dans l'autre Etat contractant, est imposable dans cet autre Etat.

2. La fortune constituée par des actions ou d'autres parts sociales visées au paragraphe 4 de l'article 6 que possède un résident d'un Etat contractant est imposable dans l'Etat contractant dans lequel sont situés les biens immobiliers détenus par la société.

3. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre Etat.

4. Varallisuudesta, joka koostuu kansainväliseen liikenteeseen käytetystä laivasta ja ilma-aluksesta sekä tällaisen laivan ja ilma-aluksen käyttämiseen liittyvästä irtaimesta omaisuudesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on.

5. Muunlaisesta sopimusvaltiossa asuvan henkilön varallisuudesta verotetaan vain tässä valtiossa.

23 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Suomessa kaksinkertainen verotus poistetaan seuraavasti:

a) Milloin Suomessa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Luxemburgissa, Suomen on, jollei c) kohdan määräyksistä muuta johdu:

1) vähennettävä tämän henkilön tulosta suoritettavasta verosta Luxemburgissa tulosta maksettua veroa vastaava määrä;

2) vähennettävä tämän henkilön varallisuudesta suoritettavasta verosta Luxemburgissa varallisuudesta maksettua veroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun tulosta tai varallisuudesta suoritettavan veron osa, joka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa Luxemburgissa.

b) Tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä voidaan Luxemburgissa asuvaa luonnollista henkilöä, jonka myös katsotaan Suomen verolainsäädännön mukaan 2 artiklassa tarkoitettujen verojen osalta asuvan Suomessa, verottaa Suomessa. Suomen on kuitenkin a) kohdan määräysten mukaan vähennettävä Suomen verosta se Luxemburgin vero, joka on maksettu tulosta tai varallisuudesta. Tämän kohdan määräyksiä sovelletaan vain luonnolliseen henkilöön, joka on Suomen kansalainen eikä ole Luxemburgin kansalainen, siltä vuodelta, jonka aikana tämä henkilö lähti Suomesta, ja kolmelta seuraavalta vuodelta.

4. La fortune constituée par des navires et des aéronefs exploités en trafic international ainsi que par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

5. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 23

Elimination des doubles impositions

1. En Finlande la double imposition sera évitée comme suit:

a) Lorsqu'un résident de la Finlande reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente convention, sont imposables au Luxembourg, la Finlande accorde, sous réserve des dispositions du sous-paragraphe b)

(i) sur l'impôt qu'elle perçoit sur les revenus de cette personne, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé au Luxembourg;

(ii) sur l'impôt qu'elle perçoit sur la fortune de cette personne, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur la fortune payé au Luxembourg.

Dans l'un ou l'autre cas, cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt sur le revenu ou de l'impôt sur la fortune, calculé avant déduction, correspondant selon le cas aux revenus ou à la fortune imposables au Luxembourg.

b) Nonobstant toute autre disposition de cette convention une personne physique qui est un résident du Luxembourg et qui, en vertu de la législation fiscale de la Finlande, est également considérée, en ce qui concerne les impôts finlandais visés à l'article 2, comme un résident de la Finlande, est imposable en Finlande. La Finlande déduira toutefois, conformément aux dispositions du sous-paragraphe a), de l'impôt finlandais tout impôt payé au Luxembourg sur le revenu ou sur la fortune. Les dispositions de ce sous-paragraphe ne s'appliquent qu'aux personnes physiques qui possèdent la nationalité de la Finlande, sans posséder en même temps la nationalité du Luxembourg, pour l'année pendant laquelle

c) Osinko, jonka Luxemburgissa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, vapautetaan Suomen verosta siinä laajuudessa kuin osinko olisi ollut vapaa verosta Suomen verolainsäädännön mukaan, jos molemmat yhtiöt olisivat olleet Suomessa asuvia.

d) Jos Suomessa asuvan henkilön tulo tai varallisuus on sopimuksen määräysten mukaan vapautettu verosta Suomessa, Suomi voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta tai varallisuudesta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun sen tulon tai varallisuuden, joka on vapautettu verosta.

2. Luxemburgissa kaksinkertainen verotus poistetaan seuraavasti:

a) Milloin Luxemburgissa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Suomessa, Luxemburgin on, jollei b) ja c) kohdan määräyksistä muuta johdu, vapautettava tämä tulo tai varallisuus verosta.

b) Milloin Luxemburgissa asuvalla henkilöllä on tuloa, josta 10 ja 12 artiklan mukaan voidaan verottaa Suomessa, Luxemburgin on vähennettävä tämän henkilön tulosta suoritettava verosta Suomessa maksettua veroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun veron osa, joka jakautuu sille tulolle, josta voidaan verottaa Suomessa.

c) Jos Luxemburgissa asuvan henkilön tulo tai varallisuus on sopimuksen määräysten mukaan vapautettu verosta Luxemburgissa, Luxemburg voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta tai varallisuudesta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun sen tulon tai varallisuuden, joka on vapautettu verosta.

24 artikla

Syrjintäkielto

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen

ces personnes physiques ont quitté la Finlande ainsi que pour les trois années subséquentes.

c) Les dividendes payés par une société qui est un résident du Luxembourg à une société qui est un résident de la Finlande sont exemptés d'impôt en Finlande dans la mesure où lesdits dividendes seraient exemptés selon la législation finlandaise si les deux sociétés étaient des résidents de la Finlande.

d) Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la convention, les revenus qu'un résident de la Finlande reçoit ou la fortune qu'il possède sont exempts d'impôt en Finlande, la Finlande peut néanmoins tenir compte, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus ou de la fortune de ce résident, des revenus ou de la fortune exemptés.

2. Au Luxembourg la double imposition sera évitée comme suit:

a) Lorsqu'un résident du Luxembourg reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Finlande, le Luxembourg exempte de l'impôt ces revenus ou cette fortune, sous réserve des dispositions des sous-paragraphes b) et c).

b) Lorsqu'un résident du Luxembourg reçoit des éléments de revenu qui, conformément aux dispositions des articles 10 et 12, sont imposables en Finlande, le Luxembourg accorde, sur l'impôt qu'il perçoit sur les revenus de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt payé en Finlande. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt, calculé avant déduction, correspondant à ces éléments de revenus reçus de la Finlande.

c) Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la Convention, les revenus qu'un résident du Luxembourg reçoit ou la fortune qu'il possède sont exempts d'impôt au Luxembourg, le Luxembourg peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus ou de la fortune de ce résident, tenir compte des revenus ou de la fortune exemptés.

Article 24

Non-discrimination

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à

tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan määräysten estämättä sovelletaan tätä määräystä myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa olevaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen. Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle sellaista henkilökohtaista vähennystä verotuksessa, vapautusta verosta tai alennusta veroon siviilisäädyn taikka perheen huoltovelvollisuuden johdosta, joka myönnetään omassa valtiossa asuvalle henkilölle.

3. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan, 11 artiklan 4 kappaleen tai 12 artiklan 6 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa olevalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määrättäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle. Samoin on sopimusvaltiossa olevan yrityksen velka toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle vähennyskelpoinen tämän yrityksen verotettavaa varallisuutta määrättäessä samoin ehdoin kuin velka ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.

4. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai josta he tällä tavoin määräävät, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa oleva muu samanluonteinen yritys joutuu tai saattaa joutua.

5. Tämän sopimuksen 2 artiklan estämättä sovelletaan tämän artiklan määräyksiä kaikenlaatuisiin veroihin.

aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article 1 aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'un entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. A moins que les dispositions de l'article 9, du paragraphe 4 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat. De même, les dettes d'une entreprise d'un Etat contractant envers un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.

4. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

5. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

25 artikla

Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai, jos kysymyksessä on 24 artiklan 1 kappaleen soveltaminen, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisissä oikeusjärjestyksissä olevia oikeussuojakeinoja. Asia on saatettava käsiteltäväksi kolmen vuoden kuluessa siitä kun henkilö sai tiedon toimenpiteestä, joka on aiheuttanut sopimuksen määräysten vastaisen verotuksen.

2. Jos toimivaltainen viranomaisen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että verotus, joka on sopimuksen vastainen, vältetään.

3. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet tai epä tietoisuutta aiheuttavat kysymykset. Ne voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita sopimus ei käsitä. Ne voivat erityisesti neuvotella keskenään sopimukseen pääsemiseksi tulon jakamisesta tapauksissa, joita tarkoitetaan 9 artiklassa.

4. Siinä tapauksessa, että toimivaltaiset viranomaiset pääsevät sopimukseen, sopimusvaltio verottaa tulosta ja palauttaa veroa tai myöntää veronhyvitystä tehdyn sopimuksen mukaisesti. Sopimus pannaan täytäntöön sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevien aikarajojen estämättä.

5. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla välittömässä yhteydessä keskenään sopimukseen pääsemiseksi niissä tapauksissa, jotka mainitaan edellä olevissa kappaleissa. Jos suullisten keskustelujen katsotaan helpottavan sopimukseen pääsemistä, voidaan tällaiset keskustelut käydä toimikunnassa, johon kuuluu sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten edustajia.

Article 25

Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 24, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention. En particulier elles peuvent se concerter en vue de trouver un accord sur l'attribution de revenus dans des cas visés à l'article 9.

4. Au cas où les autorités compétentes parviennent à un tel accord, les Etats contractants imposent les revenus et accordent les remboursements ou crédits d'impôt conformément à cet accord. Il est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

5. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents. Si des échanges de vues oraux semblent devoir faciliter cet accord, ces échanges de vues peuvent avoir lieu au sein d'une Commission composée de représentants des autorités compétentes des Etats contractants.

26 artikla

Tietojen vaihtaminen

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, jotka ovat välttämättömiä tämän sopimuksen tai sopimusvaltioiden tämän sopimuksen piiriin kuuluvia veroja koskevan sisäisen lainsäädännön määräysten soveltamiseksi, mikäli tämän lainsäädännön perusteella tapahtuva verotus ei ole sopimuksen vastainen. Sopimuksen 1 artikla ei rajoita tietojen vaihtamista. Sopimusvaltion vastaanottamia tietoja on käsiteltävä salaisina samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen lainsäädännön perusteella saatuja tietoja, ja niitä saadaan ilmaista vain henkilöille tai viranomaisille (niihin luettuina tuomioistuimet ja hallintoelimet), jotka määräävät, kantavat tai perivät sopimuksen piiriin kuuluvia veroja tai käsittelevät näitä veroja koskevia syytteitä tai valituksia. Näiden henkilöiden tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain tällaisiin tarkoituksiin. Ne saavat ilmaista tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuimen ratkaisuisissa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota:

a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä tai hallintokäytännöstä;

b) antamaan tietoja, joita tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan tai säännönmukaisen hallintomenettelyn puitteissa ei voida hankkia;

c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen tai ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden ilmaiseminen olisi vastoin yleistä järjestystä (ordre public).

27 artikla

Virka-apu verojen perimisessä

1. Sopimusvaltiot antavat toisilleen virka-apua 2 artiklassa mainittujen verojen, niihin luettuina näiden verojen ennakot samoin kuin korotukset sekä niihin veroihin liittyvät korot,

Article 26

Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractant échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article 1. Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation:

a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;

b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;

c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27

Assistance au recouvrement des impôts

1. Les Etats contractants s'engagent à se prêter mutuellement assistance aux fins de notifier et de recouvrer les impôts visés à l'article 2, y compris les avances, ainsi que les

kulut ja rangaistusuunonetta vailla olevat sakko- maksut, tiedoksiantamisessa ja perimisessä.

2. Sopimusvaltion esityksestä toinen sopi- musvaltio turvaa, omien verojensa perimisessä sovellettavien lainsäännösten tai sovellettavan hallintomenettelyn mukaisesti, 1 kappaleessa tarkoitettun verosaamisen perimisen, edellyttäen, että verosaaminen on lainvoimainen. Tällaista verosaamista ei pidetä etuoikeutettuna siinä valtiossa, johon virka-apupyynnö on kohdistettu eikä tämä valtio ole velvollinen ryhtymään sel- laisiin täytäntöönpanotoimenpiteisiin, joilla ei ole perustetta pyynnön esittäneen valtion lain- säännöksissä eikä hallintomenettelyssä.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräysten perusteella perimisen suorittanut sopimusvaltio on perimistä pyytäneelle valtiolle vastuussa peritystä määrästä.

4. Milloin 1 kappaleessa tarkoitettu verosa- aminen ei ole lainvoimainen, sopimusvaltio voi turvatakseen oikeutensa pyytää toista sopimus- valtiota ryhtymään tämän toisen valtion lain- säädännön mukaisiin turvaamistoimenpiteisiin. Tämän artiklan 2 kappaleen toisen lauseen määräyksiä sovelletaan vastaavasti tällaisiin toi- menpiteisiin.

5. Tämän sopimuksen 26 artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tietoihin, jot- ka tämän artiklan nojalla on annettu sille val- tiolle, johon virka-apupyynnö on kohdistettu.

6. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viran- omaiset sopivat keskenään, miten tätä artiklaa sovelletaan.

28 artikla

Diplomaattiset edustajat ja konsulivirkamiehet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotukselli- siin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeu- den yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisil- le edustajille tai konsulivirkamiehille.

29 artikla

Eräiden yhtiöiden jättäminen sopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle

Tätä sopimusta ei sovelleta erityisessä Luxemburgin lainsäädännössä, tällä hetkellä 31

suppléments et additionnels à ces impôts, les intérêts, frais et amendes sans caractère pénal liés à ces impôts.

2. A la requête d'un Etat contractant, l'autre Etat contractant assure, conformément aux dispositions légales ou à la pratique ad- ministrative applicables au recouvrement de ses propres impôts, le recouvrement des créan- ces d'impôt visées au paragraphe 1, pourvu que ces créances d'impôt soient définitivement dues. Ces créances d'impôt ne sont pas consi- dérées comme privilégiées dans l'Etat requis et cet Etat n'est pas tenu d'appliquer des moyens d'exécution qui ne sont pas autorisés par les dispositions légales ou la pratique administra- tive de l'Etat requérant.

3. L'Etat contractant qui procède au re- couvrement en vertu des dispositions du para- graphe 2 est responsable envers l'Etat requérant des montants ainsi recouvrés.

4. En ce qui concerne les créances d'impôt visées au paragraphe 1 qui font l'objet d'un recours, un Etat contractant peut, pour la sauvegarde de ses droits, demander à l'autre Etat contractant de prendre les mesures con- servatoires prévues par la législation de cet autre Etat. Les dispositions de la deuxième phrase du paragraphe 2 s'appliquent par ana- logie à ces mesures.

5. Les dispositions du paragraphe 1 de l'article 26 s'appliquent également à tout renseignement porté en exécution du présent article, à la connaissance de l'Etat requis.

6. Les autorités compétentes des Etats con- tractants règlent d'un commun accord les moda- lités d'application du présent article.

Article 28

Agents diplomatiques et fonctionnaires consulaires

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 29

Exclusion de certaines sociétés

La présente Convention ne s'applique pas aux sociétés holding au sens de la législation

päivänä heinäkuuta 1929 annetussa laissa (loi) ja 17 päivänä joulukuuta 1938 annetussa asetuksessa (arrêté grand-ducal) tarkoitettuihin holdingyhtiöihin (sociétés holding). Sopimusta ei myöskään sovelleta tuloon, jonka Suomessa asuva henkilö saa tällaisesta holdingyhtiöstä, eikä tällaisen yhtiön osakkeisiin tai muihin osuuksiin, jotka tällainen henkilö omistaa.

30 artikla

Voimaantulo

1. Sopimusvaltioiden hallitukset ilmoittavat toisilleen täyttäneensä valtiosäännössään tämän sopimuksen voimaantulolle asetetut edellytykset.

2. Sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona myöhempi 1 kappaleessa tarkoitetuista ilmoituksista on tehty, ja sen määräyksiä sovelletaan:

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan tammikuun 1 päivänä 1980 tai sen jälkeen;

b) muiden tulosta suoritettavien verojen ja varallisuudesta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

31 artikla

Päättyminen

Tämä sopimus on voimassa, kunnes jompikumpi sopimusvaltio sen irtisanoo. Kumpikin sopimusvaltio voi viiden vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus tulee voimaan, irtisanoa sopimuksen diplomaattista tietä tekemällä irtisanomisilmoituksen vähintään kuusi kuukautta ennen kunkin kalenterivuoden päättymistä. Tässä tapauksessa sopimus lakkaa olemasta voimassa:

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

b) muiden tulosta suoritettavien verojen ja varallisuudesta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

particulière luxembourgeoise régie actuellement par la loi du 31 juillet 1929 et de l'arrêté grand-ducal du 17 décembre 1938. Elle ne s'applique pas non plus aux revenus qu'un résident de la Finlande tire de pareilles sociétés ni aux actions ou autres titres de capital de telles sociétés que cette personne possède.

Article 30

Entrée en vigueur

1. Les Gouvernements des Etats contractants se notifieront mutuellement que les exigences constitutionnelles pour l'entrée en vigueur de la présente Convention ont été remplies.

2. La présente Convention entrera en vigueur trente jours après la date de la dernière des notifications visées au paragraphe 1 et ses dispositions auront effet:

a) en ce qui concerne les impôts retenus à la source pour des revenus attribués le ou après le premier janvier 1980;

b) en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et la fortune pour des impôts prélevés pour toute année d'imposition commençant le ou après le premier janvier 1980.

Article 31

Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un Etat contractant. Chaque Etat contractant peut dénoncer la Convention par voie diplomatique avec un préavis minimum de six mois avant la fin de chaque année civile postérieure commençant après l'expiration d'une période de cinq années à compter de la date de son entrée en vigueur. Dans ce cas la convention cessera d'avoir effet:

a) en ce qui concerne les impôts retenus à la source pour des revenus attribués le ou après le premier janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de la dénonciation;

b) en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et sur la fortune pour des impôts prélevés pour toute année d'imposition commençant le ou après le premier janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de la dénonciation.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Luxemburgissa 1 päivänä maaliskuuta 1982 kahtena suomen- ja ranskankielisenä kappaleena molempien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

Suomen hallituksen puolesta:

Paavo Kaarlehto

Luxemburgin hallituksen puolesta:

Flesch

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés à ces fins, ont signé la présente Convention.

Fait en double à Luxembourg le 1er mars 1982 en langues finlandaise et française, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la Finlande:

Paavo Kaarlehto

Pour le Gouvernement du Luxembourg:

Flesch

PÖYTÄKIRJA

Allekirjoitettaessa tänään Suomen ja Luxemburgin välistä sopimusta tulo- ja varallisuusve-roja koskevan kaksinkertaisen verotuksen vält-tämiseksi ovat allekirjoittaneet sopineet seuraa-vista määräyksistä, jotka ovat sopimuksen olen-nainen osa:

1. Sopimuksen 4 artiklan 1 kappale

Tämän kappaleen toisen lauseen ei katsota estävän Luxemburgia verottamasta Suomessa asuvaa jakamattoman kuolinpesän osakasta hä-nen osuudestaan jakamattoman kuolinpesän tu-loon tai varallisuuteen Luxemburgin sisäisen lainsäädännön ja tämän sopimuksen määräysten mukaisesti.

2. Sopimuksen 10 artiklan 2 kappale

Tätä kappaletta sovellettaessa katsotaan vä-lillisen osakkuuden olevan olemassa, jos sopi-musvaltiossa asuva yhtiö yhden tai useamman muun tässä valtiossa asuvan yhtiön kanssa yh-dessä hallitsee vähintään 25 prosenttia toisessa valtiossa asuvan yhtiön pääomasta, edellyttäen, että ensiksi mainittu yhtiö hallitsee yli 50 pro-senttia tämän muun ensiksi mainitussa valtiossa asuvan yhtiön tai näiden muiden siellä asuvien yhtiöiden pääomasta.

3. Sopimuksen 23 artiklan 1 kappale

Jos Suomessa asuvaa jakamatonta kuolinpe-sää käsitellään erillisenä verovelvollisena Suo-messa toimitettavassa verotuksessa, on Suomen vähennettävä jakamattoman kuolinpesän tulosta tai varallisuudesta suoritettavasta verosta mää-rä, joka vastaa Luxemburgissa osakkaan osuu-desta jakamattoman kuolinpesän tuloon tai va-rallisuuteen maksettua tulo- tai varallisuusve-roa. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun tulosta tai varallisuudesta suoritettavan veron osa, joka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa Luxem-burgissa.

PROTOCOLE

Au moment de procéder à la signature de la Convention entre la Finlande et le Luxem-bourg tendant à éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, les soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui forment partie inté-grante de la Convention.

1. Ad article 4, paragraphe 1

Les dispositions de la seconde phrase de ce paragraphe ne sont pas à interpréter comme empêchant le Luxembourg d'imposer, conformé-ment à la législation interne luxembourgeoise et aux dispositions de la Convention, un béné-ficiaire pour sa part de revenu ou de fortune dans une succession indivise qui est considérée comme étant un résident de la Finlande.

2. Ad article 10, paragraphe 2

Au sens de ce paragraphe, une participation indirecte est admise lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant détient ensemble avec une ou plusieurs sociétés qui sont des résidents de cet Etat, au moins 25 pour cent du capital d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant, pourvu que la première société détienne plus de 50 pour cent du capital de l'autre société ou des autres sociétés qui sont des résidents du premier Etat.

3. Ad article 23, paragraphe 1

Lorsqu'une succession indivise d'une per-sonne décédée est considérée comme étant un résident de la Finlande et est traitée comme entité séparément imposable pour les besoins de l'imposition en Finlande, la Finlande accorde sur l'impôt qu'elle perçoit sur les revenus ou la fortune de la succession indivise une déduc-tion d'un montant égal à l'impôt sur le revenu ou sur la fortune, payé au Luxembourg sur la part du bénéficiaire respectivement dans le revenu ou la fortune de la succession indivise. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt finlandais sur le revenu ou sur la fortune, calculé avant déduction, corres-pondant selon le cas aux revenus ou à la fortune imposables au Luxembourg.

4. Sopimuksen 27 artiklan 1 kappale

Veron ennakko peritään siinä valtiossa, jolta virka-apua on pyydetty, vain jos ennakko koskee ajanjaksoa, jolta — tai ajanjaksoa, joilta — verovelvolliselle jo on määrätty vastaava lopullinen vero.

5. Sopimuksen 27 artiklan 2 kappale

Tätä kappaletta sovellettaessa pidetään vero-
saamista lainvoimaisena, vaikka aika, jonka ku-
luessa ylimääräisiä muutoksenhakuaineita voi-
daan käyttää Suomessa, ei ole päättynyt.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet,
asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekir-
joittaneet tämän pöytäkirjan.

Tehty Luxemburgissa 1 päivänä maaliskuuta
1982 kahtena suomen- ja ranskankielisenä kap-
paleena molempien tekstien ollessa yhtä todis-
tusvoimaiset.

Suomen hallituksen puolesta:

Paavo Kaarlehto

Luxemburgin hallituksen puolesta:

Flesch

4. Ad article 27, paragraphe 1

Les avances d'impôt sont recouvrées dans
l'Etat requis seulement si elles se rapportent
à une période ou des périodes pour lesquelles
l'impôt définitif correspondant a déjà été établi
à charge du contribuable.

5. Ad article 27, paragraphe 2

Au sens de ce paragraphe une créance
d'impôt est considérée comme étant définitive-
ment due même si le délai endéans lequel un
recours extraordinaire peut être formé en Fin-
lande n'est pas expiré.

En foi de quoi les soussignés, dûment auto-
risés à ces fins, ont signé le présent protocole.

Fait en double à Luxembourg le 1er mars
1982 en langues finlandaise et française,
les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la Finlande:

Paavo Kaarlehto

Pour la Gouvernement du Luxembourg:

Flesch